Quaresma - Primer diumenge

Per FrancescRiera el dl., 03/03/2025 - 00:00

Dt 26, 4-10
Rm 10, 8-13
Lc 4, 1-13

Comencem l'Exercici quaresmal

Ja ens convenia una mica d'exercici, anar al gimnàs "espiritual". I potser ja l'esperàvem i el trobàvem a faltar, perquè a cops em trobo amb els músculs espiritual un xic atuïts...

L'Exercici Quaresmal és com una mena d'Exercicis Espirituals, que ens ofereix la litúrgia (permeti-se'ns la comparació per a la gent d'espiritualitat ignasiana).

Avui hi posem el "Principi i Fonament", les altres setmanes contemplarem cinc "misteris de la vida de Crist"; nosaltres demanarem "coneixement intern de Jesús, per més estimar-lo i seguir-lo". I tot seguit, entrarem a "Tercera Setmana" (la viurem a la Setmana Santa), per desembocar a la plenitud de la Pasqua (la "Quarta Setmana", dels Exercicis ignasians) i encara la Pentecosta que troba Déu en totes les coses (la ignasiana "Contemplació per assolir Amor").

El "seny" que mou el món li insinua discretament...

Avui veiem Jesús del tot com nosaltres, de carn i ossos, que té fam en el seu llarg recés a la muntanya, que té un projecte que el Pare li ha demana, i que els mals esperits que ens corsequen a tots, li volen manipular. Feia pocs dies, havia experimentat la seva gran consolació, l'experiència fundant: el Pare li deia: "*Tu ets el meu Fill estimat, tu ets la meva complaença*".

I la seva pregunta ara a la soledat de la Muntanya és: "*Pare, com he de ser profeta teu?, què vols Senyor de mi en concret? i com vols que ho realitzi?".* Ho ha de discernir (com nosaltres...!), no té les coses clares. I com nosaltres, rep l'embat de la temptació. Ens el mirem a poc a poc al Desert. Nosaltres l'hem confessat Fill de Déu, i ens fa bé veure com, dubta, té por, se li presenten les propostes més materialistes i mundanes...

Les "contemplacions" dels primers cristians que recullen els evangelistes, escenifiquen bellament un debat del Messies amb el "pensament d'aquest món", amb les forces de l'egocentrisme, el "diable" (diàbolos, el que enganya). El "seny" que mou el món, li insinua suaument: "escolta, sigues realista, tu has de treballar pel Regne de Déu. No siguis ingenu hi ha "absoluts": el "pa" (= riqueses), el "prestigi", el "poder", que no has de descuidar, no els pots oblidar en la teva missió de Messies. Amb aquesta filosofia organitzativa, el teu "projecte" et sortirà bé! I ajudaràs a portar el Regne per a tanta gent.

Jesús, s'hi troba incòmode...! "Vols dir, que serà el Regne de Déu?

On són els absoluts (de Jesús, de l'església, meus)?

En el pa: en qualsevol riquesa, en emmagatzemar. O bé en repartir, la solidaritat, compartir... i potser empobrir-se, com Jesús?

En el prestigi: anar pel dia fent-me campanya d'imatge, preocupat perquè "em considerin". O bé en la humilitat, situar-se des del humus fer-se del tot home entre els homes?

En el poder: trepitjar fort, anar de guanyador. O en el servei, situar-se al costat dels darrers, dels que han estat desposseïts de poder?

Les tres respostes de Jesús al temptador

Ens va molt bé començar l'Exercici Quaresmal mirant les tres escenes que presenta l'evangelista. Són com una mena de "*Principi i Fonament*" de tot el caminar de Jesús. Que la llum de la "Icona de les Tres Temptacions" es posi damunt meu, que de tant mirar aquesta Icona de Jesús em vagi afaiçonant al seu estil. Entretenint-nos un moment a mirar a poc a poc cada diàleg, fixem-nos sobretot en les respostes de Jesús:

1. "L'home no viu només de pa, viu de de tota paraula que surt de la boca de Déu"

– la bellesa de viure només de Déu, del seu Esperit

– relativitzant tants béns!

– "Mireu el ocells de cel" (com St. Francesc d'Assís, lliure quan retorna al pare fins els vestits)

? potser m'anima a alguns dejunis i abstinències quaresmals?

2. "No temptis el Senyor!"

– caminar per la vida acceptant les foscors, els maldecaps, les tragèdies... de la vida

– no esperar que ell "ens tregui les castanyes del foc"

– com Jesús, assumint la condició humana (la sarx),

? potser vull escamotejar-me la meva condició humana, la sarx?

3. "Només al Senyor el teu Déu adoraràs"

– lliure de tants ídols dels qui esperem "salvació"

– quan la vida esdevé tota ella: "*lloar, fer reverència i servir a Déu*" (Principi i Fonament)

– el goig de viure que només "*Tu ets el nostre Déu Salvador!"*

? potser em pregunto: quins són els meus "ídols d'estar per casa", de cada dia?

Fa goig mirar Jesús, el ulls només posats en el Pare, subjugat pel Pare. Això el fa totalment lliure, ser pels altres. Senyor, que de tant mirar la "Icona de les Temptacions", quedi enlluernat pel teu rostre. Fes el meu cor com el teu.

ETIQUETES
EXERCICIS TEMPTACIÓ ABSTINÈNCIA